

Det stora regnet

En rytmisk steppjäs om konsten att leva tillsammans

KARAKTÄRER:

ENSLINGEN – med en trött och tung rytm, som gradvis blir lättare.

LIMPAN – en gladlimpa med snabba takter, som har svårt att sakta ned.

NOT FRÅN DRAMATIKERN:

*Jag skriver inte ut en massa steppsteg, det blir upp till utförarna. Dock låter flaps låter fantastiskt i vatten!
Fråga Gene Kelly.*

(Ett raspande vinyljud. Musik hörs, en glad 60-talsdänga. Musiken är burkig, som om den kom från en trattgrammofon.

LIMPAN kommer in med gummistövlar på fötterna och paraply och väska i händerna. Ansiktet är smutsigt och kläderna lortiga. Ser sig omkring. Steppar ett frågande ljud. Inget svar. Ruskar på sig. Steppar. Ruskar fram ett leende.

Steppar en stund med sig själv och paraplyet.

Stannar. Tänker på någonting.

Ruskar på sig igen och beger sig ut. Musiken tonar bort i regnet.

Ett rum med böcker längs väggarna. Där står ett skrivbord och en karmstol, en fåtölj, en tjock-TV med antenn och en underlig cykel. Vid den skrangliga dörren står en piedestal med en porslinsköldpadda på.

*ENSLINGEN spikar fast en bräda över dörren.
BANK. BA-BANK.
Testar så att den sitter.*

*Utanför regnar det stillsamt.
En kastrull mitt på golvet samlar vatten.
PLONK. PLO-PLONK.*

Enslingen sätter sig vid skrivbordet och skriver på skrivmaskin. KNACK. KNA-KNACK)

TV-NYHETERNA: Världen är inte säker. Regnet drar fram och hundratals har tvingats lämna sina hem. Det råder oenigheter om lösningen. Svårigheter kan förväntas. Ingen bör vara ensam nu.

(FRRI-TIT-FRRI-TIT. Tv:n flimrar.

*Enslingen går till Tv:n. Dunkar till den. SLAM.
Går tillbaka till skrivbordet med trötta steg.
PLO-PLONK från kastrullen.
Enslingen steppar: TA-PAP)*

ENSLINGEN: Finns ingen ände på allt elände.

*(PLO-PLONK. PLONK.
TA-PAP. TAP.
KNA-KNACK. KNACK)*

ENSLINGEN: Kära... (*paus*) nån... Kära nån. Kära nån?
Nä... Kära... kära värld. (*paus*) Kära värld. Tack. För
mig. Min kropp ger opp...

*(PLOFF. En vattendroppe landar på Enslingens
huvud. E flyttar sitt bord och ställer en kopp på
golvet som fångar dropparna;
PLIPP. PLIPP.*

FRRI-TIT-FRRI-TIT. Tv:n får liv)

TV-NYHETERNA: Är du dyster?

ENSLINGEN: Va?

TV-NYHETERNA: Känns det grått och vått?
Som om regnet aldrig kommer att ta slut?

ENSLINGEN: Det är som det är.

TV-NYHETERNA: Häng inte läpp. Ge din kropp en
knäpp. Välj Westers choklad. En kaka i magen ger hopp
om morgondagen.

*(Tv:n surrar och slår av.
Enslingen lägger huvudet i handen.
PLO-PLONK.
TA-PAP.
PLIPP.
Går till sköldpaddan. Klappar om den)*

ENSLINGEN: Mm? Mm.

*(PLO-PLONK
TA-PAP.
PLO-PLONK.
TA-PAP.*

PLIPP.
Gör en liten steppdans till ljuden.
PLO-PLONK.
TA-PAP.
KNA-KNACK.
PLIPP.
Sätter sig igen)

ENSLINGEN: Regn och kval...

TV-NYHETERNA (*surrar*): ... hundratals hem i fara när haven stiger.

ENSLINGEN: Hav av sorg. (*paus*) Min dag. Av moln är täckt. Mitt ljus. Är släckt. (*paus*) Farväl. Till allt jag vet. Och jag ska gå i ensamhet.

(PLOFF. Ännu en droppe i huvudet.
Öppnar tekannan. Dropparna faller ned i den.
PLOPP. PL-OPP.
PLONK. PLO-PLONK.
TAP. TA-TAP.
KNACK. KNA-KNACK.
FLI-TIT. Lampan flimrar.

Enslingen tar en sladd från cykeln och kopplar den till lampan. Hoppas på cykeln och trampar.
WOSH-WOSH-WOSH-WOSH.
Lampan slutar flimra.

Enslingen sätter sig vid skrivmaskinen igen.
Tänker. Lyssnar.
PLONK. PLO-PLONK.
PLOFF. PL-OFF.
TAP. TA-PAP.
KNACK. KNA-KNACK.
PLIPP.
FL-A-PAP.

Ett nytt ljud! En stepptakt utifrån.

Enslingen kastar sig upp ur stolen.

Ljudet kommer närmre. FL-A-PAP. FL-A-PAP.

BA-BA-BANK på dörren.

Enslingen letar efter ett gömställe.

BA-BA-BANK.

Gömmar sig bakom fåtöljen.

BA-BANK. BA-BANK.

KRIIIIIK! Regeln lossnar och dörren öppnas.

Limpan kliver in med väska och paraply. Vatten rinner från kläderna. Ser sig omkring. Tar av sig stövlarna. Går över golvet. Strumporna är genomblöta.

SKLOFF-SKLOFF-SKLOFF.

Sätter ned väskan vid stolen. Sätter sig. Byter skor.

Tippar bak fåtöljen. Klämmer Enslingen som ligger bakom den)

ENSLINGEN (*skriker*): AHHHH!

LIMPAN (*skriker*): AHHHH!

(de springer till varsin del av rummet.

Ser på varandra i tystnad.

Limpan steppar.

Enslingen steppar.

Limpan gör ljud med munnen:

BO-BOP.

Enslingens fötter: TA-PAP)

LIMPAN: Huvva!

ENSLINGEN: Va?

LIMPAN: Va?

ENSLINGEN: Va?

LIMPAN: Ruskigt regn. Regnigt rusk.

ENSLINGEN: Jaha.

LIMPAN: Jahaja.

ENSLINGEN: Ja. Jo.

LIMPAN: Jajamän.

ENSLINGEN: Mm.

LIMPAN: Jo.

ENSLINGEN: Men...

LIMPAN: Ja.

ENSLINGEN: Jaha... ja. Men då så...

(Enslingen nickar mot dörren)

ENSLINGEN: Men då så.

LIMPAN: Är det här ditt hem?

ENSLINGEN: Ja.

(Tystnad)

LIMPAN: Bra med ett hem.

(Limpan steppar stillsamt.

Gör ljud med munnen:

BO-BOP.

Enslingens fötter:

TA-PAP)

LIMPAN: Jag har inget hem.

ENSLINGEN: Jaha. Nähä.

(Limpan glider mot dörren. Stannar.

Steppar på tå mot dörren. Stannar.

Kommer till dörren. Kikar över axeln)

ENSLINGEN: Jaha. Men då så. Ha det så...fint.

(Limpan står vid dörren med handen på handtaget)

LIMPAN: Det är inte bra nere hos oss. Bråk och tråk. De tänker på det stora regnet. "Du är för glad" sa de. "Då går jag", sa jag och så sa de: "Du klarar dig inte ensam" och då sa jag "Gör jag visst".

(Tystnad)

ENSLINGEN: *(mumlar)*

LIMPAN: Va sa du?

ENSLINGEN: Jag ska vara själv.

LIMPAN: Varför då?

ENSLINGEN: För att det är så. *(liten tystnad)* Jag vill vara ifred.

(Limpan tar på sig sina blöta strumpor igen.

Trycker ned handtaget. Dröjer.

Ett frågande: FL-A-PAP?

Enslingen svarar: TA-PAP)

Limpan öppnar dörren. Det susar och regnar.

Limpan stänger. Det blir tyst)

LIMPAN OCH ENSLINGEN: (ryser)

(Ser på varandra. Enslingen tittar bort.

Limpan fäller upp sitt paraply)

LIMPAN: Hej då?

ENSLINGEN: Hej då.

(Limpan öppnar dörren. Det susar och regnar.

Limpan går ut.

Enslingen stänger.

Vädret hörs inte längre.

Enslingen lyssnar.

FL-A-PAP hörs tyst utanför dörren.

Enslingen lyssnar.

Regnet tar i. Det viner i knutarna.

FL-A-PAP.

Enslingen imiterar ljudet.

FL-A-PAP försvinner bort)

TV-NYHETER: Tilltagande regn och skurar.

ENSLINGEN: (suck)

TV-NYHETER: Stanna inomhus.

ENSLINGEN: Jaha.

TV-NYHETER: Stanna inomhus tillsammans.

ENSLINGEN (till sig själv): Nej. Sköt du dit.

TV-NYHETER: Ingen ska vara ensam nu.

ENSLINGEN: Jo-o.

TV-NYHETER: Nä-ä.

(Lyssnar. Hör inget utifrån.

Går till dörren. Tvekar)

ENSLINGEN (till sig själv): Ett tag... inte mer.

(Öppnar. Regnet faller.

*Enslingen gör en stepptakt. Väntar. Gör den igen,
lite högre.*

*FL-A-PAP FL-A-PAP F-L-A-PAP! Limpan
kommer tillbaka)*

ENSLINGEN: Du måste vara tyst.

LIMPAN: Jajamän.

*(Limpan går försiktigt in.
Skorna låter: GNI-IK GNI-IK GNI-IK.
Ser på kastrullen och droppet. Tittar på hålet)*

ENSLINGEN: Det är som det är.

*(Enslingen drar fåtöljen till den högra sidan av
rummet)*

ENSLINGEN *(pekar på de olika sidorna av rummet):*

Ditt. Mitt. Mitt. Ditt.

LIMPAN *(steppar med):* Mitt. Ditt. Ditt. Mitt. Ditt. Mitt -

(Enslingen drar en gardin mellan dem.

Sätter sig vid skrivmaskinen.

KNACK. KNA-KNACK.

PLONK. PLO-PLONK. Kastrull.

TAP. TA-TAP. Fötter.

KNACK. KNA-KNACK.

BLIPP.

KNAAARR... Limpan sätter sig i fåtöljen.

*KRACK! Enslingen hoppar till och slår till alla
tangenter på samma gång.*

YAAAAWWW... Limpan gäspar.

WOOOINK. Limpan fäller ut fotstödet.

MMMMMM...

Limpan somnar.

SNAAAAARK... SNAAAAARK.

PLONK. PLO-PLONK.

TAP. TA-PAP.

KNACK.... KNACK.

SNAAAAARK... SNAAAAARK.

Enslingen steppar/skriver i takt och otakt till de nya ljuden.

Reser sig. Gör sin rytm. Fram och tillbaka.

Får ingen ordning.

Går fram till gardinen.

Väntar ett tag... och STAMPAR TILL.

Limpan flyger upp. Ser mot gardinerna. Gnuggar sömnen ur ögonen

Lyssnar efter Enslingen.

Enslingen lyssnar efter Limpan.

Tystnad. Enslingen sätter sig.

PLONK. PLO-PLONK.

TAP. TA-PAP.

KNACK.... KNACK.

BLIPP)

ENSLINGEN (*reciterar*): Regn. Ska fall...a... falleralla.
(*suck*)

(Limpan stoppar ut fötterna genom gardinen. De steppar en försiktig rytm.

Enslingen ser på dem.

Skriver. KNACK- KNACK.

Limpan svarar: TAP-TAP)

ENSLINGEN: Kom hav. Kom kval.
LIMPAN (*tittar ut*): Och där kom en val.

(BAM! Enslingen slår handen i bordet.

Limpan drar för gardinen.

Limpan går till väskan och packar upp två högtalare och en trattgrammofon.

Enslingen hör skramlandet bakom gardinen.

Limpan vevar igång musik. HÖGT!

Enslingen flyger upp ur stolen. Limpan skyndar sig att sänka volymen.

Limpan knackar försiktigt på tratten till grammfonen. KLING!

Enslingen hoppar till.

Limpan knackar en rytm på tratten.

Enslingen går närmre. Steppar med i rytmen på väg till gardinerna. Blir arg på sig själv. Går tillbaka. Försöker att inte steppa.

Limpan gör rytmen med fötterna så tyst det går. Överkroppen är rak och kniper åt, men fötterna lyder inte. Limpan exploderar. Steppar en irländsk steppdans ut genom gardinerna.

Enslingen håller hårt i stolskarmarna.

Limpan avslutar.

*Enslingen är förlamad en stund.
(Släpper långsamt stolskarmarna)*

ENSLINGEN: Men TYST!

(Limpan springer tillbaka och drar för gardinen.

Försöker sätta sig. Reser sig igen. Steppar. Ruskar sig.

Går till fönstret. Öppnar det. Regnet hörs falla.

Enslingen och Limpan stannar upp och lyssnar på samma gång. Stillsamt imiterar de ljudet med fötterna, i samma takt.

PLONK. PLO-PLONK från kastrullen.

TV-nyheterna surrar. Båda lyssnar)

ENSLINGEN: Arga röster.

LIMPAN: Alla bråkar.

*(Limpan ruskar på sig.
Ställer sig på huvudet)*

LIMPAN: Skrikandet är slut. Glädjen klättrar ut (*sätter sig upp*) Ingen arg vart du än ser. Ingen ensam nånsin mer.

*(Tittar ut genom gardinerna på Enslingen.
Öppnar upp och smyger ut.
Steppar på en osynlig linje.
Tittar på Enslingen. Är detta okej?*

*Enslingen trummar med fingrarna.
Limpan steppar lite närmre.
Enslingen trummar med fingrarna.
Limpan steppar närmre. Enslingen trummar med
fingrarna. Tills...*

BAM! Enslingen slår handflatan i bordet.

*Limpan steppar baklänges och krockar med
pedestalen. Räddar porslinssköldpaddan i sista
stund. Enslingen såg inte. Puh.*

*Limpan får en idé. Ställer sig bakom fåtöljen.
Håller upp porslinssköldpaddan)*

LIMPAN: Ho-ho?

(Enslingen ser.

Limpan släpper porslinssköldpaddan.

Enslingen tjuver till!

*Limpan plockar upp porslinssköldpaddan som
ligger hel på en kudde)*

LIMPAN: Ta-daa.

*(Enslingen tar porslinssköldpaddan från Limpan.
Ställer den på skrivbordet.*

Limpan ser på tjock-Tv:n. Skruvar på knapparna.

*En fluga surrar kring Enslingen.
BAM! Enslingen slår efter flugan.*

Limpan tar snabbt bort händerna från Tv:n)

LIMPAN: Varför har du bara gamla saker?

ENSLINGEN: Jag behöver inte nya.

LIMPAN: Jag skulle vilja göra en maskin som flyger upp i luften och skjuter ut en stor tältduk som skyddar hela jorden och människorna och isbjörnarna och fåglarna och alla de andra djuren från regnet.

ENSLINGEN: (*mumlar*)

LIMPAN: Va?

ENSLINGEN: Ska vara en stor maskin då.

LIMPAN: Det får ju vara flera maskiner.

ENSLINGEN: Vad ska det bli av vattnet då?

(Liten tystnad)

LIMPAN: Har inte tänkt på det. (*liten paus*) Än.

(Limpan läser över axeln på Enslingen)

ENSLINGEN: Sluta!

(tystnad)

LIMPAN: Inte så kul att vara ledsen.

ENSLINGEN: Jag är inte ledsen.

LIMPAN: Ska du dö?

ENSLINGEN: Jag är gammal.

LIMPAN: Inte så gammal.

ENSLINGEN: Om det stora regnet kommer dör vi väl allihop.

(tystnad)

ENSLINGEN: Eller inte.

(PLONK. PLO-PLONK.)

Limpan steppar med i takten; kilar in två ljud på ett PLONK och gör en gladare takt.

Regnet piskar fönsterrutan.

*De ser mot fönstret som vetter mot publiken.
Steppar med i regnet.*

Båda steppar fram. Samma takt, samma oro.

*De betraktar Utanför. PLONK. PLO-PLONK.
TAP. TA-PAP.*

*Limpan lägger hakan på Enslingens axel.
Gör ljud med munnen. BO-BOP.
Enslingen rycker till. Går tillbaka till skrivbordet.*

*Limpan ruskar sig och gör en gladare takt till
kastrullplonket. Steppar omkring till regnet, på ett
mindre ängsligt sätt)*

ENSLINGEN: *(mumlar)*

LIMPAN *(frågande)*: Huh?

ENSLINGEN *(härmar)*: Huh?

LIMPAN: Huh?

ENSLINGEN: Huh?

(Huh-huh övergår i skratt)

ENSLINGEN: Nu räcker det.

*(Limpan går till sin sida.
Steppar en takt och drar upp gardinen.
Enslingen gestikulerar med handen.
Limpan steppar tillbaka gardinen. Öppnar lite.
Enslingen gestikulerar.
Limpan steppar tillbaka den)*

LIMPAN: Varför bor du själv?

ENSLINGEN: Jag tycker inte om människor.

LIMPAN: Du är ju människa.

ENSLINGEN: Nätt och jämt.

LIMPAN: Du kanske är ett troll. *(Limpan ställer sig på
huvudet)* Nu är du upp och ned. Du är gladare uppochned.
Känner du?

(Limpan börjar bli ansträngd)

ENSLINGEN: Vänd på dig. Du får för mycket blod i huvudet. Hjärnan får inte plats.

LIMPAN: Jag har mycket plats i mitt huvud.

(Limpan vänder på sig och ler)

ENSLINGEN: Är du alltid glad?

LIMPAN: Jag är en gladlimpa.

(Tystnad)

ENSLINGEN: Du är gladlynt?

LIMPAN: Nej. En gladlimpa.

ENSLINGEN: Det är inget ord. Du har hört fel.

LIMPAN: Du har hört fel. Jag hör aldrig fel.

(Limpan upptäcker stegen till vinden)

LIMPAN: Vart går den där?

ENSLINGEN: Till vinden.

LIMPAN: Får jag gå upp till vinden?

ENSLINGEN: Varför skulle du inte få gå upp till vinden?

LIMPAN: Inte vet jag.

(Limpan klättrar upp)

LIMPAN *(för sig själv)*: Inte lätt att veta när jag inte vet.

(TO-TONK-TO-TONK-TO-TONK. Trappsteg.

Enslingens fingrar trummar med i stegen som försvinner upp.

Lyssnar på tystnaden.

PLONK. PLO-PLONK.

TAP. TA-PAP.

Skönt...

Limpan tar upp hammare, spik och tjärpapper.

KLAMP. Ett hårt kliv ovanför huvudet.

Enslingen hoppar upp ur stolen. Väntar på ljud.

*Limpan undersöker hålen i taket.
KLA-DAMP KLA-DAMP KLA-DAMP.
Enslingen steppar: TA-PAP TA-PAP-TA-PAP.*

*... ljuden stannar upp. Enslingen lyssnar spänt...
väntar...*

LIMPAN: Här är ett hål.

*(BA-BANK-BA-BANK-BA-BANK.
Enslingen steppar:
TA-PAP TA-PAP TA-PAP.*

*Limpan går fram och tillbaka. Enslingen följer
ljuden fram och tillbaka.*

Limpan stannar)

LIMPAN: Och här är ett hål. Och här är ett hål.

(Limpan tittar ned)

LIMPAN: Och här är -

ENSLINGEN: Jag vet!

*(Enslingen lyssnar.
Går till kastrullen. Känner ovanför. Inga droppar.
TAP. TA-PAP.
Inga plonk.*

BANK!)

LIMPAN: AHHHHHHH!

ENSLINGEN: AHHHHHHH!

*(Limpan kommer ned. Visar upp sin tumme för
Enslingen, som undersöker den)*

LIMPAN: Det blöder.

ENSLINGEN: Bra. Blod gör rent.

LIMPAN: Tänk om jag blir tom?

ENSLINGEN: Du blir aldrig tom du.

LIMPAN: Jag blör. Och dör.

ENSLINGEN: Blöder.

LIMPAN: Blöder tills jag blir döder.

(Enslingen hämtar ett plåster, tvål och vatten från en kran i väggen)

LIMPAN: Aj. Ajajajajaj...

(Enslingen tvättar med tvål och vatten och sätter på plåstret.)

Ser på Limpans lortiga ansikte. Luktas. Tar handduken och vatten och tvål och tvättar Limpans ansikte; slarvigt först, men blir motvilligt mer noggrann.

Lampan flimrar.

Enslingen stampar i golvet. Den tänds.

Limpan stampar. Den flimrar.

*De härmar varandras ljud, som en lek.
Enslingen dras med i leken och ler)*

LIMPAN: Nu behöver du inte vara ledsen mer.

(Enslingen slutar leka. Går och lägger tillbaka sakerna.)

Limpan steppar steppleken.

Enslingen svarar inte. Går till sitt och vänder ryggen åt Limpan.

Limpan klättrar upp på vinden.

Regnet tar i. Limpan och Enslingen tittar upp på samma gång. Deras steps låter som regn.

*KLOFF-TAP. Regn droppar på Limpans huvud från ett nytt hål. Hittar ett paraply på vinden.
Fäller upp det. POCK. POCK. POCK.*

Knackar steppleken med fötterna. Inget svar)

LIMPAN (*för sig själv*): Du ska svara nåt.
ENSLINGEN (*för sig själv*): Vad ska jag säga?
LIMPAN (*för sig själv*): Att det blir bra igen.
ENSLINGEN (*för sig själv*): Det kanske inte blir bra igen.
TV-NYHETER: (*blipper obegripligt*)

*(Enslingen suckar.
TAP. TA-PAP.
KNACK.... KNACK.*

*Limpan ruskar på sig. Hoppas upp och fäller ihop
paraplyet. Ser på hålet.
Bankar med hammaren.*

*Enslingen stampar irriterat.
BANK. STAMP. BANK. STAMP. BANKBANK.
STAMPSTAMP.*

*Limpan hör och slutar hamra. Tänker.
Hamrar löst. Hårdare. Hårt.
Enslingen bankar med fötterna.
Limpan bankar på spiken.
Enslingen bankar tillbaka)*

ENSLINGEN: Hamra inte så hårt!
LIMPAN: Det går inte att hamra löst!

(ett hårt hammarslag)

LIMPAN: MENÅÅÅÅÅHHHH!!!!

(Limpan kommer ned. Rasande.

LIMPAN: Varför är du så sur?

(Steppar arga ljud mot Enslingen.

Enslingen steppar tillbaka.

En tvist med stamp uppstår.

Limpan råkar stampa på Enslingens fot)

LIMPAN: Förlåt.

*(Enslingen går bort från Limpan, mot fönstret.
Försöker hindra tårarna. Gör sin takt.*

Limpan står kvar. Steppar försiktigt i golvet)

ENSLINGEN: Tyst! Sluta spring omkring! Allt blir i oordning! Det är en enda röra nu.

LIMPAN: Men det var ju att taket...

ENSLINGEN: Vad är det för mening med att laga taket? Det blir ju nya hål igen.

(Limpan steppar ett "förlåt")

ENSLINGEN: Tyst! Jag vill inte höra dig mer!

(PLOFF! Limpan får vatten på huvudet. Flyttar kastrullen.

PLONK. PLO-PLONK.

Limpan går till sig. Drar för draperiet.

*Enslingen tänker. Går nästan till Limpan.
Ångrar sig. Går tillbaka med släpande steg.*

Limpan lyssnar på stegen bort. Ruskar sig. Inget händer. Vill steppa, men låter bli.

Blir arg igen!

*Packar ned högtalare och grammofon i väskan.
Klättrar ut genom fönstret och lämnar hemmet.*

*Enslingen lyssnar. Steppar steppleken frågande.
Lyssnar. Steppar igen.*

Smyger till draperiet.

Drar undan draperiet. Det är tomt. Går till sitt)

ENSLINGEN: Dumt... så dumt.

TV-NYHETERNA: Ta hand om varandra.

ENSLINGEN: Var snäll. Var god. Äh. För svårt.

TV-NYHETERNA: Var inte ensamma.

ENSLINGEN: Jo. Var själv. Människor... farligt. Gör si
gör så som de vill. Dumma. Grymma. Skriker skränar
skäller jagas slåss. Stänger dörrar. *(paus)* Jo.

TV-NYHETERNA: Regnet fortsätter dra fram.

ENSLINGEN: Den var inte dum och elak som de andra.

TV-NYHETERNA: Håll dörrar och fönster stängda.

ENSLINGEN: Men jag kanske har ångrat mig. *(paus)*

Eller inte.

TV-NYHETERNA: Ingen ska vara ensam nu.

ENSLINGEN: Den klarar sig nog. *(paus)* Så får det bli.

(går till sköldpaddan)

ENSLINGEN: Eller hur?

(ser på sköldpaddan. Den svarar inte)

ENSLINGEN: Det är... som det är.

(FL-A-PAP. Limpans ljud)

ENSLINGEN *(gör Limpans ljud)*: Som det är.

(Enslingen går omkring. Gör sin rytm. Obalans.

PLONK. PLO-PLONK.

FL-A-PAP. Limpans ljud.

Sätter sig vid maskinen. KNACK..... KNACK)

ENSLINGEN: Nähä.

(FRRI-TIT-FRRI-TIT. Tv:n flimrar.

Enslingen går till Tv:n. SLAM. Dunkar till den.

Lyssnar på tystnaden.

Kastrullen: PLONK. PLO-PLONK.

Imiterar Limpans ljud igen: FL-A-PAP.

Bakom publiken i mörkret går Limpan.

Enslingen tittar upp.

De gör varandras ljud.

En stund är de tysta båda två.

FRRI-TIT-FRRI-TIT. Musik spelas på Tv:n.

Limpan försvinner.

Enslingen ser Limpan försvinna.

Dropp från taket. Enslingen tittar upp. Försöker se.

*PLOFF! Vatten träffar Enslingen i ansiktet.
Snart strilar det. Blått vatten. Det stänker över
Enslingens kläder.*

*Enslingen drar dit fåtöljen, men den blir blöt.
Försöker skydda den från det blöta.*

*Ställer sig på sköldpaddan istället. Vinglar.
Försöker stoppa vattnet. Enslingen blir blå.*

*Tar sköldpaddan under armen.
Backar och ser på strömmen som fyller golvet.*

Strömmen avtar.

*Musiken spelas på Tv:n tills... FRRI-TIT-FRRI-
TIT... BLIBB. Som om musiken dränks i vatten.*

Enslingen gör en ensam dans i vattnet.

*Sätter sig i fåtöljen. Tar av strumporna. De
droppar.*

Väntar.

Länge.

PLA-DASK. PLA-DASK. Fötterna plaskar.

FL-AP. FL-AP.

Enslingen lyssnar.

PLA-DASK.

FL-AP.

Ljudet är långsammare nu, mer bekymrat.

Limpan sliter upp dörren och ska precis säga något argt. Ser Enslingen i stolen i vattnet)

LIMPAN: Oj.

ENSLINGEN: Jo. Jo...

LIMPAN: Du är blå.

ENSLINGEN: Det är vattnet. Från hålet.

LIMPAN: Jag lagade ju hålet.

(Limpan tar en bräda och lägger den över golvet.

Enslingen rättar till den.

Limpan flyttar om den så att den leder bort från

Enslingen.

Balanserar in till hålet)

LIMPAN: Där har det legat länge. Och tryckt och tryckt och tryckt och runnit in. Dripp. Dripp. Dripp dripp. Varje dag. Och så kom hålet och blev större och större och större... och sen... FLOSH.

(tystnad)

LIMPAN: Jag glömde...

(Letar omkring sig. Kliver ned i vattnet och tar porslinsköldpaddan)

LIMPAN: ... den här.

ENSLINGEN: Den är min.

LIMPAN: Den är min.

ENSLINGEN: Fast den är min.

LIMPAN: Är den din?

ENSLINGEN: Ja.

(Limpan ställer ifrån sig den)

LIMPAN: För ful för att vara min.

(Limpan går genom vattnet.

*FLAP-FLAP. Plaskar. För skoj.
Enslingen plaskar tillbaka.
Limpan slutar plaska)*

ENSLINGEN: Ska du gå?

LIMPAN: Jag vet inte.

(tystnad)

LIMPAN: Strumporna är blöta.

(tystnad)

LIMPAN. Det är blött därute. Nu är det blött här också.
Åhhh! Spela roll! Det är blött överallt.

*(Limpan vänder för att gå.
Enslingen plaskar Limpans ljud.
Limpan svarar inte)*

ENSLINGEN: Pffff...

(Limpan ser på Enslingen)

ENSLINGEN: Pffff...pffflöö...

LIMPAN: Har du något i halsen?

(Enslingen nickar)

LIMPAN: Sitter det fast?

(Enslingen nickar)

LIMPAN: Behöver du vatten?

(Enslingen skakar på huvudet)

LIMPAN: För vi har mycket vatten.

(De ser på varandra en stund)

ENSLINGEN: Pfffolåt.

LIMPAN (*frågande*): Huh?

ENSLINGEN (*härmar, som lek*): Huh? Huh-huh?

LIMPAN (*surt*): Lägg av.

*(Enslingen kopplar ett stag till cykeln, staget
sätter Enslingen fast i handtaget till en länspump.*

ENSLINGEN: Var gick du någonstans?

LIMPAN: Ingenstans.

(Tystnad)

ENSLINGEN: Det är svårt med människor. (*paus*) Jag är
ingen gladlimpa.

LIMPAN: Nej.

(Limpan hämtar en mopp)

LIMPAN: Men ibland är du rolig.

*(Enslingen försöker säga något.
Gör en stepptakt på plankan istället.
Limpan lyssnar.
Går till Enslingen.*

*En vattendroppe rinner längs kinden.
Limpan fångar den med fingret.
Enslingen pekar på det droppande taket.*

Det är tyst en stund)

LIMPAN: Vad händer när det stora regnet kommer?

ENSLINGEN: Jag vet inte.

(de lyssnar på tystnaden.

*Limpan sätter sig tungt på regeln.
Sitter orörlig.*

*Enslingen puttast på Limpans skor.
Steppar en takt.
Väntar på Limpan, som inte rör sig.
Enslingen steppar takten igen.*

Ett svagt månljus lyser in genom fönstren.

*De ser ned i det blå vattnet. Vattenreflexer glittrar
i rummet.*

Enslingen öppnar fönstret och lyssnar. Inget regn.

Limpan reser sig sakta.

De lyssnar på ljud.

Plonk. Plask.

Utanför hörs en ensam fågel.

En vind genom lövträdet.

De lyssnar på varandras ljud.

Enslingen gör en takt.

Limpan gör en takt.

*Enslingen lyssnar på Limpans ljud. Limpan lyssnar
på Enslingens ljud. De gör varandras ljud utan att
imitera. De uppfinner nya takter, steppar i vattnet
och blir blåa.*

Tills Enslingen får nog)

ENSLINGEN: Nu räcker det.

*(Enslingen hoppar på cykeln och cyklar baklänges.
Länsumpen pumpar ut vattnet genom en slang
som leder ut genom ett hål i väggen)*

ENSLINGEN: Ska du gå?

(Enslingen väntar på svar.

*Limpan hämtar väskan och ställer den bredvid
fåtöljen. Packar upp)*

LIMPAN: Tills storregnet dragit förbi.

(Limpan drar för gardinen.

Sätter sig i fåtöljen. Fäller ut fotstödet.

WOOOINK.

Enslingen ler åt ljudet. Skriver.

KNACK. KNA-KNACK. KLING!

*Limpan tittar ut genom fönstret med en fot i golvet.
TA-PAP.*

Enslingen slutar skriva)

ENSLINGEN: Imorgon lagar vi taket.